

संपेतुः एकीबभूवुः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पंचानां शब्दादीनां द्वियर्थमानानां कृते शोकावेशः शोकागमः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
तस्य नादेन संव्रस्ताः पक्षिणः सर्वतोदिशं ॥ विमुक्तनादाः संपेतुः स्थलजा जलजैः सह ॥ १० ॥ संप्रहृतमृगद्वीपिमहिषर्क्षसमाकुलं ॥ तदनंतस्य नादेन संप्रस्थित
मिवाभवत् ॥ ११ ॥ तस्योरुवाताभिहतास्ताम्रपल्लववाहवः ॥ विदूरजाताश्चलताः समाश्लिष्यन्ति पादपान् ॥ १२ ॥ तस्मिन् क्षणेत्यप्रववौ मारुतो भृशदारुणः ॥
रजसा संवर्तते न नष्टज्योतिरभून्नभः ॥ १३ ॥ पंचानां पांडुपुत्राणामविज्ञातो महारिपुः ॥ पंचानामिंद्रियार्थानां शोकावेश इवातुलः ॥ १४ ॥ सदृष्ट्वा पांडवान्दूरा
त् कृष्णान् जिनसमावृतान् ॥ अटणोत्तद्वनद्वारं मेनाक इव पर्वतः ॥ १५ ॥ तं समासाद्य विव्रस्ता कृष्णा कमललोचना ॥ अदृष्टपूर्वं संत्रासान्ध्यमीलयतलोचने ॥ १६ ॥
दुःशासनकरोत् स्तष्टविप्रकीर्णशिरोरुहा ॥ पंचपर्वतमध्यस्थानदीवाकुलतांगता ॥ १७ ॥ मोमुद्यमानां तां तत्र जगद्गुहः पंचपांडवाः ॥ इंद्रियाणि प्रसक्तानि विषये
षु यथारतिं ॥ १८ ॥ अथ तां राक्षसीमायामुत्थितां घोरदर्शनां ॥ रक्षोघ्नैर्विविधैर्मन्त्रैर्धौम्यः सम्यक्प्रयोजितैः ॥ १९ ॥ पश्यतां पांडुपुत्राणां नाशायामासवीर्यवान् ॥
सनष्टमायोऽतिबलः क्रोधविस्फारितेक्षणः ॥ २० ॥ काममूर्त्तिधरः क्रूरः कालकल्योव्यहस्यत ॥ तमुवाच ततो राजा दीर्घप्रज्ञो युधिष्ठिरः ॥ २१ ॥ को भवान्कस्य वा
किं ते क्रियतां कार्यमुच्यतां ॥ प्रत्युवाचाथ तद्रक्षो धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ २२ ॥ अहं बकस्य वै भ्राता किमरीर इति विश्रुतः ॥ वने स्मिन् काम्यके शून्ये निवसामि गतज्व
रः ॥ २३ ॥ युधिनिर्जित्य पुरुषानाहारं नित्यमाचरन् ॥ केयूयमभि संप्राप्ताभक्ष्यभताममांति कं ॥ युधिनिर्जित्य वः सर्वान् भक्षयिष्ये गतज्वरः ॥ २४ ॥ वैशं
पायन उवाच युधिष्ठिरस्तु तच्छ्रुत्वा वचस्तस्य दुरात्मनः ॥ आचक्षते ततः सर्वगोत्रनामादिभारत ॥ २५ ॥ युधिष्ठिर उवाच पांडवो धर्मराजो ह्यदिते
श्रोत्रमागतः ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैर्भीमसेनाजुनादिभिः ॥ २६ ॥ हतराज्यो वने वा संवस्तुं कृतमतिस्ततः ॥ वनमभ्यागतो घोरमिदं तव परिग्रहं ॥ २७ ॥ विदु
र उवाच किमरीरस्त्वब्रवीदेनं दिष्ट्या देवैरिदं मम ॥ उपपादितमघेहचिरकालात्मनो गतं ॥ २८ ॥ भीमसेनवधार्थं हि नित्यमभ्युद्यता युधः ॥ चरामि पृथिवीं कुरु
त्स्रानैनं चासादयाम्यहं ॥ २९ ॥ सोयमासादितो दिष्ट्या भ्रातृहाकांक्षितश्चिरं ॥ अनेन हि मम भ्राता बको विनिहतः प्रियः ॥ ३० ॥ वैत्रकीयवने राजन् ब्राह्मणच्छ
द्यरूपिणा ॥ विद्याबलमुपाश्रित्य न लब्धस्य स्या रसंबलं ॥ ३१ ॥ हिडिंबश्च सखामल्यं दयितो वनगोचरः ॥ हतो दुरात्मनो न स्वसाचास्य हतापुरा ॥ ३२ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वैत्रकीयवने एकचक्रायां ॥ ३१ ॥ मसंभय ॥ ३२ ॥